

Լուսին, 8 յունիսի
Պետական Դուռնայի և Պարզի ան-
դամները այցելեցին պրէսիդէնտին Դանիել
Կելսին, որտեղից գործերը մինչև արդի
երկու պայմանները ներկայացրեցին Զե-
նեթին, Կենսաբանական արքայախոսութիւն
և ուրիշները (Հ. Գ.)

Լուսին, 8 յունիսի
«Դէյլի-Գրաֆիկ», «Դէյլի-Նիւս» և
«Մորնինգ» արտադրողները որոշեցին
ուսու հիւրերը դադարեցնել, որ աւելի
ևս բարեկեցութեամբ և ուսու-անդիտական
յարաբերութիւններով (Հ. Գ.)

Լուսին, 8 յունիսի
Երէկ յատուկ վազոններով եկան
Պետական Դուռնայի և Պարզի 16
անդամները Պատեհով, Գուշով, Զվե-
զինեցի, Լեռնէ, Շիլլովիկ, Կրե-
դէնէր, Սարովի, Լուսին Բորրինսկի
2-րդ, Ստանովի, Մարտովի, Մակ-
լովի, Չիլովի, Շիլլովի, Շիլլովի, Ստան-
ովի, Կոմս Օլտովի և Կիլեովի (Հ. Գ.)

ՊԱՐԶԱՆԻՆԻ ԶԻՆՈՒՄ

Թարի, 8 յունիսի
Կիրակի օրը մեր գործարար Ալի-
շայի մօտից տեղափոխեց շահի Բալի-
շայի այգին։ Զորամարտ երաժշ-
տութեամբ և երգով անցաւ համարեա
ամբողջ քաղաքով և շուկաներով, ժող-
ովրդի խոտ ամբողջ միջով։ Այգում
գործարարները դիմաւորեցին հիւպատոսը
և հիւպատոսարանի պաշտօնատէրը։
Գնեցին Ստանովի, թողնելով գոր-
ծերը իր առջևից բայելեցին, շնորհա-
կարութեամբ յայտնեց ծառայութեան
և կարգ ու կանոնի համար։ (Հ. Գ.)

«Փրանկ», ծայր. լրագրի թղթակիցը
վառ գրեցին իր պատկերացումը պարսիկ-
ների իսկապատ անկախութեանը իրանց ոյ-
ծերով կարողանալու իրանց բաղադրական
գործերը։ Նրա համաձայնութեամբ տուեց
վերականգնել սահմանադրութիւնը, հարկա-
ւոր էր տեղեկանալ թէ համաձայն կը լի-
նէին, արդեօք, դրանով հաշտելով «Եղիպտո-
սականները»։ Ամենից աւելի բնական էր
մարց առ մօտիկ գտնով թէ հրահանի սահ-
մանադրականներին, որոնք վարդապետը
«բառում» էին նստել թիւրքական դեսպանու-
թեան հովանաւորութեան տակ։ Նրանք պա-
ստանալով, որ իրանց հետաքրքիր համեմա-
մարդիկ են, առանց որեւէ հեղինակաւորու-
թեան, իսկ այդ մասին հարկաւոր է հարց-
նել Լազիկին մօտ բանակ դրած սիփէ-
զարին։ Նրա հարց տուեց սիփէզարին,
վերջին էլ իր հերթին պատասխանեց, որ
ինքն անգիտ յուզված է նորին մեծութեան
բարեգութիւնը որոշուցի, սակայն այդ մասին
պէտք է հարցնել բախտարներին։ Բախ-
տարները ևս ասացին, որ իրանք բաղադ-
րոված են զգուշ իրանց արքայապետին շնոր-
հից, բայց խորհուրդ են տալիս դիմել Սաթ-
թար-Խանին, որովհետեւ այդ բանը վճռել
կարող է միայն նա։ Իսկ Սաթթար-Խանին
էլ հրաժարվեց վճռել իրանց Նէլէֆի մուշ-
տայիներին։ Վերջապէս ստացվեց զրական
պատասխանը։ Պահանջվում էր դատաստա-
նական պատասխանատուութեան ինքնակի
16 ազգեցիկ պաշտակաւորներ և շահի հրա-
ժարումը զարից կամ, դոնէ, արտասահման
գնալը 6 տարի ժամանակով։ Երկու անգամ
Պարզի վրա առած սրբաբան երգուրը
խախտող շահը այլևս չէ կարող վայելել իր
ժողովրդի վստահութիւնը։ Սակայն շահը,
բնական էր, որ ամենին չէ էլ մասնու-
հրաժարվել զարից, չէ ուղում և նրա ձեռ-
քը յանձնել իր պաշտակաւորներին։ Գտնե-
լով որ լաւ չէ իր համար անձամբ բա-
նի միջև, խօսակցութիւն, որի առիթով
ըջում են գտնադատ անարժանութիւններ։ Զը
բախտանքով տեղափոխեց յայտարարու-
թեամբ, Հիւսի վաշան առանձին տեղեկու-
թեանը պահանջել էր նաև հայ ծանօթ ու
իրանի անձնաւորութիւնները։ Բնան այն
խօսեցին, որ վերադարձ և նրան առաջ-
կան թերթի աշխատակիցը, որոշ դիմումնե-
րով, անկախած։ Զէ առիւ և չէ կարող ա-
սել, խնայելու համար թիւրքաւայ ժողովը-
րի համար քաղաքական նոր ու վստահաւոր
փորձութիւններ։

Անտարկտիկ անոն այս հարցին, ասաց.
«Տեսնալ» իմ մեկնումիս առթիւ բաւական
խնդիրներ եղան լրագրից և ժողովուրդին
մէջ։ Հարկ է բացատրել, թէ ինչ պարագայի
մէջ կերթանք Պետերբուրգ։ Կառավարի մեր
խօսքն ու առաջադիւր գեագանին. կը փա-
կազուր որ դիւանը կարգադրէ։
Այդ թղթով իրաւրեան ասում էր դես-
պանին, թէ ինքն գնում է և կարող է գնալ
Կետերբուրգ որպէս առաջ եղանակայտ, որ
ընտրվել է կաթողիկոս։ Բայց ինքն կաթո-
ղիկոս կը լինի, այդ պաշտօնի երաւունքնե-
րն ու պարտականութիւնները կամփոփե-
լի իր անձի վրա միայն այն բաւեցի, երբ կը
ստանայ օժանդ Եզմիմովից։
«Անտարկի, տեսնալ» լսեցեք իմ պատա-
խան։ Ձեր կաթողիկոս ընտրուած բաւա-
կան չէ սեպած իր քաղաքական վաւերա-
ցումը. ցորձիկ չէ ընդունած վերջին կնիքը՝
օժանդ, չի կրնալ ներկայանալ իրեն ծայ-
րագոյն պատրիարք և կաթողիկոս։ Ձեռ
կարծիքն որ այս մասին առարկութիւն տեղի
ունենայ։
«Երբ Պոլսէ մեկնումս որոշած էի, ուր
պարեցայ 64 տարին, հարկ էր ներկա-
յանալ օգոստոսիկոս սուլթանին, հրաժեշտ
առնելու համար։ Կայսրն առաջադրեց ըզ-
գայմամբ բնորոշեցաւ զին. երբ մէկ կող-
մէն երթաւ քաղաք, կը ըսէր, միակողմն
վրէպ կը զգար Արանայի վտարիթ դէպ-
քերու համար։ Անտարկի կը ներկայացնեմ
դիւանիդ ն. վեհափառութեան մատուցած
գրքը»։
Կարգացվեց այն ուղեւորը, որ Իրմիրեան
նը մատուցել էր Մուհամմէդ V-ին։
Իրմիրեան վերջորեք իր ծառայ հեղեհալ
յայտարարութիւններով, որոնք կարելի է
համարել որպէս նրա ծրագիր-պրօգրամը, կա-
թողիկոսական credo-ն։
«Դիտե՛ք, որ հայրապետական պաշտօնը
երբ դիւրեւ կը ներկայանայ։
«Առաջին Հայրապետը հայր է հայ եկեղե-
ցականութեան և հայ ժողովրդեան, ուր որ
ալ գտնուի։
«Երկրորդ» Հայրապետը պատրիարք է
Ռուսիոյ հայոց։
«Երրորդ» վանահայրն է Մայր-Աթոռոյ։
«Այս երեք գէշգեղուն մէջ ալ պարտա-
ւորութիւններ ունի հանդէպ Աստուծոյ,
հանդէպ տէրութեան և հանդէպ ազգին։
«Երբ պիտի պահանջեն ինձմէ, որ իմ
պարտք կատարեմ, պիտի պահանջեմ նաև
որ անոնք ալ իրենց պարտականութիւնը

նակցութեան վարել հպատակները հետ այդ
տեսակ բաների մասին, նա յանձնարարեց
զորքը շարունակել ուսմանը։ Ռուսները
խելուն և եթ ուղիմատում առաջարկեցին
«Եղեպտիսականներին»։ շահը համաձայ-
նութեան տուեց կատարել սահմանադրու-
թեան պահանջը. խոտովութիւնները այլևս
պատճառ չը կայ, ուստի բոլորը պէտք է
հանգիստ կերպով ցրվեն տները, ապա թէ
ոչ նրանք բոլորն էլ օրէնքից դուրս կը
համարվեն։ Ստանալով այդ ուղիմատումը,
սիփէզարը, որ բանակ դրած Լազիկին
մօտ սպանուած էր թէհրանին, պատասխա-
նեց մի բողոքով՝ ուղղված բոլոր օտար պե-
տութիւններին դեսպաններին։ «Առիթ» չը
կայ մեզ օրէնքից դուրս յայտարարելու,
որովհետեւ օրէնքները խախտում էին շահի
ըջապատողները։ Այնուամենայնիւ, նա յետ
նահանջեց Լազիկինցի գէպի Համադան և,
լատ երկրորդին, բողոքովին արժանաւոր էլ
չէ պնդել վերոյիշեալ իր պահանջները վրա։
Բատից դուրս եկան թէհրանի սահմանա-
գրականները ևս իրանց թիւրք տէրերի
ձեռքները, որոնք երաշխաւորեցին, որ ա-
զատութեան մէջ ևս նրանց ոչ որեւոր չի տայ։
Շահի ըջապատողները մէջ իրարանցում
առաջ բերեց այն լուրը՝ թէ ասու զորքերը
մօտենում են Բաշտին, թէ ևս այդ յետոյ չը
հաստատվեց։ «Զէ, ևս ասում էի,—բացա-
կանչում էր Լեախովը—որ հարկաւոր է մի
գործառն ուղարկել այստեղ մեզ մօտ, թէհ-
րան, և այստեղից էլ սկսել գործողութիւն-
ներ, բայց Պետերբուրգում չը համաձայն-
վեցին ինձ հետ։ Այժմ Բաշտից մերձեց կը
հաւանեն յեղափոխականներին և նրանք, ի
հարկէ, կը յարձակնեն թէհրանի վրա։ Եւ
առաջ քան ուսմանին այստեղ կը հանեն,
թէհրանը աւերված կը լինի և նրանք կը
գտնեն միայն աւերակներ»։
Այդպիսի վտանգ—ասում է թղթակիցը,
—իրագրէ չէ սպանում թէհրանին։ Եւ
նրան գնդապետ Լեախովը չէ, որ պաշտա-
նում է յեղափոխականներից, այլ հէնց յե-
ղափոխականներին իրանց չկամութեանը՝
պատերազմը շարունակելու։ Պարսիկներին
նպգական հին արժանաւորութիւնները
չըսեց ևս բոլորովին։ Զինուորական ար-
հեստի վերաբերմամբ նրանք աւելի յիշեց-
նում են աշխարհիս ամենախաղաղաւոր
ժողովրդին չինացիներին։ («Բ. Բ.»)

ՊՈԼՍԱԿԱՆ ՆԱԽԱԿՆԵՐ

Կ. Պոլսի, 26 մայիս
Արանայի նպատակ խառն յանձնարարումը,
որ կազմուած է սուլթանի հովանաւորու-
թեան և Սայիդ փաշայի նախաջանութեան
ներքեւ, յաջողած է բաւական մեծաքանակ
գումարներ ձեռք բերել։ Սուլթանը տուած
է 500 ոսկի, բոլոր մեծ գրամատները
մասնակցած են. կոմս որ տուած են 500
ոսկի, ուրիշներ՝ 800—1000։ Կը պաշակներ
տեսնել թէ ինչ չափով պիտի մասնակցին
թիւրք պաշտօնատարները, մեծահարուստ-
ները Այսօր կամ վաղը դիմում պիտի ըլլայ
խելովին, որ, ամառանային սովորութեանը
համեմատ, հիւր է Պոլսում։ Հաւանական է,
որ մեծկակ գումար մը տայ։ Սուլթանին
տուած զինք պէտք է մեծ տեսնել, որովհ-
ետեւ ան ինքն ալ հին ըմբիւրի գոհրէն է.
այսօր ունեցած ամապիտանայն ալ հազիւ իր
պէտքերուն բաւականաւոր։
Յանձնարարումըն ոչ բարեկամեցողութիւ-
նը կատարել ներքեւ է և ոչ ալ գործունեու-
թիւնը։ Հաւանական է, որ կարենայ մեծ-
կակ գումարներ ձեռք բերել կիրիկեան ա-
ղետներուն համար։ Բուն հարցը բաշ-
տան մէջ է. այդպիսին է որ աղանայ
կը պաշտօնաւորել ամեն տեսակ կաւականե-
րով ու վաւերելով։
Անտարկի թէ ինչպէս կառավարութիւնը,
առաջին օրունքն սկսեալ, և տակաւին այս
բողջիս ալ, շահարկ է ցոյց տալ, թէ հա-
րազոյն պատրիարք և կաթողիկոս։ Ձեռ
կարծիքն որ այս մասին առարկութիւն տեղի
ունենայ։
«Երբ Պոլսէ մեկնումս որոշած էի, ուր
պարեցայ 64 տարին, հարկ էր ներկա-
յանալ օգոստոսիկոս սուլթանին, հրաժեշտ
առնելու համար։ Կայսրն առաջադրեց ըզ-
գայմամբ բնորոշեցաւ զին. երբ մէկ կող-
մէն երթաւ քաղաք, կը ըսէր, միակողմն
վրէպ կը զգար Արանայի վտարիթ դէպ-
քերու համար։ Անտարկի կը ներկայացնեմ
դիւանիդ ն. վեհափառութեան մատուցած
գրքը»։
Կարգացվեց այն ուղեւորը, որ Իրմիրեան
նը մատուցել էր Մուհամմէդ V-ին։
Իրմիրեան վերջորեք իր ծառայ հեղեհալ
յայտարարութիւններով, որոնք կարելի է
համարել որպէս նրա ծրագիր-պրօգրամը, կա-
թողիկոսական credo-ն։
«Դիտե՛ք, որ հայրապետական պաշտօնը
երբ դիւրեւ կը ներկայանայ։
«Առաջին Հայրապետը հայր է հայ եկեղե-
ցականութեան և հայ ժողովրդեան, ուր որ
ալ գտնուի։
«Երկրորդ» Հայրապետը պատրիարք է
Ռուսիոյ հայոց։
«Երրորդ» վանահայրն է Մայր-Աթոռոյ։
«Այս երեք գէշգեղուն մէջ ալ պարտա-
ւորութիւններ ունի հանդէպ Աստուծոյ,
հանդէպ տէրութեան և հանդէպ ազգին։
«Երբ պիտի պահանջեն ինձմէ, որ իմ
պարտք կատարեմ, պիտի պահանջեմ նաև
որ անոնք ալ իրենց պարտականութիւնը

յերու չափ իւրաքանչեւ արեւմտեանը կան։ Ատի-
կա պատրուակ մըն է շարահարմար մեծնա-
յութեան, մէկ կողմէ կատարուած շարքը
դնելով հաւասար հողի վրայ, նոր գոհիւր
տալ կախադանի ողջ ֆաշաճ հայերէն, և
միւս կողմէ՝ նպատեղ, հաւասար չափով և
զուցէ ալ աւելի համեմատութիւնով՝ բաշ-
տան իւրաքանչեւ Եւ այդ ընթացքով կատա-
վարութիւնը կը հասնի նոր նպատակներու.
—հայերը գրելի այն նպատակներէն, որոնց
կարօտ են, և վարձատրել շարագործ իւ-
րանները, որպէսզի գաղթելն մէջ պատրաստ
ըլլան միշտ նոր սպանութիւններու, նոր
թաւանի, նոր խեղճութիւններու։
Կառավարութիւնը, թէ կերպին մէջ և
թէ իր գաւառական ճիւղերուն մէջ, հա-
տատութիւն կուտայ մեր մայր երկրորդու-
թեանց։ Զէվաղ-բէյը, որ Համիդի շարժում-
ներուն գործադիրը կուտ, իրենց ըսածի
համեմատ, պատուաւոր պաշտօնատարի մը
պէն Բ. Դուռ կերթեալէ, ներքին գործերու
խորհրդակցանի Աղիլ-բէյը գրասենեակը կը
նստի մեծապատիւ այցելուի մը պէս, կը
խորհրդակցի գաղտնաբար և դուրս կեկէ
սպանաւորներուն։ Ուր է, ինչ կընէ մեր-
նախառութիւնը... Զէվաղ-բէյը կը պա-
հուի բոլոր ճիւղերուն և վաղը կամ
միւս օր, ըստ բարձրագոյն որոշումի, Արա-
նայ պիտի զրկուի իր իմաստուն խորհրդ-
գաւառութիւնով օժանդակելու պատրիար-
ական առեանին, որ կերելի թէ դժուարու-
թեանը կը բաղդի կնճառտ հարցերու մէջ։
Ու անսովորաբար առաւելին կըտուի, թէ
համիդեան ծրագիրն է, որ գործադրուեցան։
Այսօր՝ Զէվաղ բէյը, Աղիլ բէյը ամենքին
աչքին առնէ եղած առեան, կառավարութիւ-
նը թող կուտայ, որ ըլլին ապաւ, գործին
ու խորհին ազատ, կիրիկեան ոչնչացումի
համար ձեռք բերած յաջողութեան վրայ
գաղտնաբար խնդակցին, և ձեռքարկու-
թեան հրամանագիր կը հանէ Արանայի ա-
ռաջնորդին, որ ամենին առաջ եղեպտոս
ուղեւորած էր։
Ինչպէս հայտնեցնել այսքան հակասու-
թիւններ։ «Համիդը ըրաւ, անոր վեր-
ջին ծրագիրն է» կը հրատարակեն. ոճա-
րգործները հրապարակաւ ման կուտան ան-
հեծումներ իրենց, և ձեռքարկութեան հրա-
մանագիր կը հանուի Մուշկը Եպիսկոպոսի
դէմ։ Միմիայն, դաշրանմով, մը առաջինը
Մէ մէկը և ոչ միւսը։ Այս դրութիւնը
շարունակական պիտի մնայ, թիւրքերը պի-
տի ձեռքարկութեան արտաքինապէս, բայց նե-
րուստ պիտի մնան յաւիտեաբար քանդող
փաշանոյ տարր։ Յարգանք ընելով փաշա-
մասնութեան մը, որ կը ճանչցուի «Երե-
տաւար թիւրք» անունի ներքեւ, որ իւ-
րապէս ըմբռնած կերելի երկրին դատաւար-
ութիւնը իւրաքանչեւ ըմբռնումի տակ,
չորին տուր ամենին ալ։
Նոր յայտնութիւն լսեցէք։ Պաղաքային
կաթարանի պատմութեան ուսուցիչը, իր
գաւառներին մէջ, ցաւ յայտնած է սուլթան
Մուհամմէդ Բ-ի թողաւոր քաղաքականու-
թեանը մասին։ Յարգելի ուսուցչին կարծի-
քով, Բիւզանդիոնի յաթիկականը իր
յաղթող ոռքերուն տակ դնելու էր իր
կայսրութեան բոլոր կրօնները, և այսօր,
յարունք քրիստոնէական կրօնից, հայ, յոյս
կաթարան ունեցած էին ըլլալ թիւրքա-
կան հողի վրայ։ Եւ իրենք, թիւրքերը, սահ-
մանաւորութեան հետ, ստիպուած չէին ըլլալ
նկատի առնելու գաղտնաբար տարբերու ցե-
ղային, աւանդական, կրօնական ձգտումնե-
րը։ Անտարկի նոր Սիւրբորու ուրիշ տե-
սակ մը։
Այդ կարգի յայտնութիւններ, որոնք ծայ-
րաւ սկսած են նոր տեսակ խմորներու ա-
ռաջ բերելու, մեր առնել կը պահանջ թիւրք-
հոգեբանութեան թաղուն, այլ միջին մէկ
անկիւնը։ Ու եղբակցութիւնը սա է, թէ
ինչ որ իրենք քննադատելի կը գտնեն իւր-
եւ պատմական վրայ Յաղթող սուլթանին
թողաւոր քաղաքականութեանը մէջ, պէտք

էր անհրաժեշտ առնել, կըսեմ իր խորհրդուն
ալ անհրաժեշտ, թէ շատ անգամ չի յարգուի
այն ուսմը, որ կը կատարուի առանց ունի
քննադատութեան այս սեղանին առնել,
ցեղեան հաւատարմի մնալու և պահելու հա-
տատանայ Եկեղեցին իր բարձր նկարա-
գրով։ Կըմբռնեմ թաղերորդայն ինչիկները
եպիսկոպոսներու և քահանայներու վերա-
բերեալ խնդիրներ, սակայն դատարանական
խնդիրներ շատ հեռու կը տանին մեզ։
Քիսի միջոցները դադար են այդ խնդ-
րիներով, առանց անոնց լուծում տուել,
մենք պէտք ունենք վերադառնալ դադարե-
անցմով։ Եւ այն վստահութիւնն ունի,
թէ ինչ որ պիտի կատարուի յետեւ եկե-
ղեցւոյ պէտք է գործուի փրամաբար.
մենք եկեղեցականներս միայն չենք կարգել
եկեղեցին. բաժանում չկայ մը մէջ և եկե-
ղեցական ու ժողովուրդը ամբողջութեամբ
պիտի մտածենք։ Եթէ ազգն իր տեսու-

է որ արագընէ, ու, իրեն գործադրական
միջոց, հարկ պիտի ըլլայ, որ այսուհետեւ
ծրագրեն կիրիկեան համայնական ղեկերը։
Ինչպէս հայաւ ըմբռնելու ենք, երբ
Աղիլը կը մնայ իր պաշտօնին գլուխը,
շարագործները կը ընթին ազատ, Արանայի
առաջնորդին դէմ ձեռքարկութեան հրա-
ման կելի, իրեն թէ գրգռել ընթացք ու-
նեցած ըլլալ, ու «Երթիկ» շարագործներ-
ը, որ Արանայի մէջ կը հրատարակուի և
որ յայտնապէս գործակից և քարոզողը ե-
րաւ շարքի, թաւանի, այսօր հարաւորու-
թիւն կուտանայ օրաթերթի վերածուելու։
Այս մեկին, որոշ իրողութեանց առնել,
թիւրք թիւրքերը, մասնաւոր Սիւրանիկի կօ-
թիւրեանից organe-ը, կը շարունակեն ան-
հասկալի գտնել յոյսերուն ցուրտ վերա-
բերութիւնը ղեկի երեւտաարդ-թիւրքեան։
Յոյսերուն մեծ մտածումն է հիմա կրտա-
կան հարցը։ Տարալոյս չունիմ թէ քաղա-
քական առաջին ղեկակը արժեւորած թէ ոչ՝
Պօլսի երկրասարդ յոյսերն են, որոնք
պիտի վազին մայր հայրենիքը՝ օգնութեա-
նը Յունաստանի դրօշակին տակ։
Քիսի վաշան մեծ հակողութեան ներ-
քէ և Անկէ առաջ ըսուեցաւ, թէ Երթիկը
զօհումաններով մէջ գտնուած են իր ստո-
րագրութիւնը կրող թուղթիկը։ Քիսի վա-
շան խելով տուաւ առանց քաղաքութիւ-
նը, և լարուած ծուղակին կապելը խելու-
ցան։ Այսօր ալ կը յայտարարեն, թէ իր
գրողութիւնը Պօլսի մէջ վստահաւոր է, պէտք
զրկուի Անտարկի խորհրդ։
Կրնաք երեւակայի առնել աւելի մեծ անի-
րաւութիւն սահմանադրական անունի տակ.
Ու պիտի հարածուի այդ մարդը, որովհետեւ
ինք միայն կըցած է ըմբռնել սահմանադրա-
կան վարդապետ, ցեղերու իրաւունք. և որ-
պէս զի Հիւսի վաշան աչքին առնել չունե-
նայ վարչապետին տիպար մը, իր քունը
վրդուրով, պէտք է գտնել այդ մարդը։
Շահէն

ՀԱՅԵՐԵՆ ԵՒ ԵՐԹԻՍՏԱՆԻ ԹԻՐԻԻԲԵՐԸ

Ինչպէս յայտնի է, հայերը երկրասարդ
թիւրքերի ամենաանհրաժեշտ օգնականներն
էին ապաւարակ կուի մէջ և համարվում
էին նոր ըմբիւրի ամենաանհրաժեշտ կողմնա-
կիցները և ապաւարանների բարեկամները։
Յեղափոխութիւն տալիսնեւ համար Ար-
դիւ-Համիդի փորձեր ժամանակ, որ ար-
նայալովեց մարտի 31-ի դիւրորական ա-
պաւարութեան ձեռք, հայերը և բոլոր հայ
կօմիտէները ամբողջապէս երկրասարդ
թիւրքերի կողմէն էին, ապա հայ կամաւոր-
ները մասն մակեղոսական զօրքի շարքերը
և մասնակցեցին նրա յաթիկական առաւելա-
պագութեանը ղեկի մէջ։ Պօլսի, Հայ կօմի-
տէները մայրաքաղաքում վիճակներն առմ-
բերով, բաժանեցին իրանց անդամներին ոչ
միայն անդամներին, այլ և հրազաններ
և որոշեցին պաշտօնակալ ազգաբնակիւն-
ները կոտորածի դէպքում։ Նոյնպէս նրանք
վճարեցին, ինչ հարկերը լինի, զինված օգ-
նութիւն հասցնել և մակեղոսական զօրքե-
րին, երբ նրանք սկսեցին գրաւել մայ-
րաքաղաքը, բայց այդ օգնութիւնը չը հար-
կաւորեցին, որովհետեւ զօրքը ընկճեց Կ. Պօլ-
սի բերդապահ զօրքի դիմաւորութիւնը ա-
ռանց որեւէ կողմնակի օգնութեան։
Այստեղից երեւում է, որ մինչև Կ. Պօլսի
գրաւումը մակեղոսական զօրքի ձեռքով
հայերը ոչ միայն համարվում էին, այլ իւ-
րապէս երկրասարդ-թիւրքերի յուսելի կու-
սակցներն էին, իսկ պաշտօնատարների ժո-
ղովրդը թէպէտ և նրանց մի մասը անհար-
ներ հետ էր գործ

